NO COMMENT!

DODO NIŢĂ

U. Sam, tuns şi ras proaspăt, îşi luă în primire postul de dispecer de la Departamentul Operaţional exact la ora 8.00. Era odihnit şi gata pentru o nouă săptămînă de lucru, după un weekend de basm petrecut cu Margey, logodnica sa, la Sunny Beach.

Pentru început, ascultă rapoartele primite prin videofon din toate colţurile lumii.

Fusese restabilit contactul cu submarinul atomic Y.S. 4B., aflat în patrulare în apele Oceanului Îngheţat. Cei 113 membri ai echipajului participaseră la un meci de fotbal pe banchiza polară, astfel încît dăduseră palpitaţii operatorilor transmisionişti de la bază, care nu ştiau ce se întîmplase cu ei.

Se încheiaseră cu două zile mai devreme manevrele Flotei a II-a Aliate din Pacificul Central, din cauza uraganului Margaret, care împrăştiase navele pe o arie largă şi le mai şi scufundase puţin!

Generalul Mortont, care comanda Forţa de intervenţie în deşertul arabic, sucombase în urma unei minuscule înţepături de scorpion, nedepistată la timp.

De la sateliţii-spion care împînzeau orbita circumterestră primi importanta informaţie că doi globe-trotteri vaticanezi omorîseră din greşeală o vacă în India. U. Sam reflectă timp de 43 de secunde la profundele implicaţii politice ale acestui incident, care avea să deterioreze mult relaţiile Nord-Sud.

La 11.00 comandă brek-fast-ul.

În timp ce degusta delicioasele produse concentrate de tip „Special Survival" se amuză programînd un mic război nuclear limitat pe computer. Termină repede de mîncat şi nu mai urmări sfîrşitul mini-războiului pentru că îl enerva finalul stupid: sucombau ambele părţi combatante. Era, de altfel, singurul defect al computerului, care, în rest, funcţiona ireproşabil. Astfel, de pildă, îl ajuta pe Sam să calculeze cele mai avantajoase traiectorii subterane ale noilor super-rachete NX.

La ora 13.40 U. Sam îşi încheie programul de lucru. Intră în vestiar, dezbrăcă eleganta salopetă militară verde-oliv şi îşi îmbrăcă hainele de

stradă: o pereche de jeans jerpeliţi, un tricou decolorat cu un motard tip „Hell’s Angels” aplicat pe el şi o cariocă avînd cozorocul rupt.

Părăsi modernul bunker subteran al Comandantului Otan şi, amestecîndu-se în imensul şuvoi de oameni şi pancarte care se scurgea neîntrerupt într-o singură direcţie, prinse a scanda cu hotărîre, la unison cu ceilalţi:

— PACE! VREM PACE!